

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Feria. ii. post d[omi]nica[m]. iii. aduent[us].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

norauit visiblē apparuit ch̄is dās sibi dō singul' vulnerib⁹ suis bibere mirā dulcedi nē. q̄ pcepta mūdi dulcedo i amaritudinē est quæ illi. Recordatio itaq; dñcē pas

sionis signū ē dñce p̄ntie Exod. xx. In oī loto in q̄ fuerit mēoula noīs mei venia ad te et benedicā tibi.

Pro tertio. Audistis r̄c. Quis ḡ exi p̄ peccatis / omisit. nō cito exp̄ḡ sc̄mī. Lur nō p̄parat̄ domū cordis vñ dñō: vñsu: auditu: vitā: gressū: atq; mūdi/ cīa reparatu. Noteate qm̄ dīc regula tu ris. Hora sua cuiib⁹ ē nocua. ff. de regu lis iuris. l. In z̄dēnatiōne. Et extra d̄ ele ctōe et electi p̄tate. li. vi. Inter vniuersas. Audite. Si q̄s sur̄us eēt cecus ac leprosus et sc̄r̄t medicū beniuolū: peritū: poten te reparare: qui statim veniret si mandet. Aut si nouerit se peti si tñ nō veniat an tri enū forte alibi p̄ficiſſet/ nec vltra iā habe ri poterit. An expectaret̄ dīe crastinū ad sp̄m perendū. Certe nō. Exponet̄ r̄c. nota do illō Dat. xxiiij. Vigilate/ ne sc̄litis em qñ t̄ps sit. vt vīc̄ sit̄ fideles disp̄satores ch̄i q̄s nō ē facile iueneri. Jō dicit Pau lus. Hic iā q̄rit inf̄ disp̄satores r̄c.

Feria. ii. post dñscā. iii. aduent⁹.

Hora est iam

Ib. Dibī aut̄ p̄ minimo estyt a vob̄ iudicer aut ab humano die s̄z p̄c̄ meipm iudico. Nihil em̄ milo p̄c̄ s̄z nō in h̄ iustificat̄ s̄z. j. Loz. iiiij. Si a sōno peti surrexerit̄ tūc securi potestis dicere. Dibī aut̄ p̄ minimo ē vt a vob̄ iudicer Bern. Ondit h̄uani iudicij i certitudo et insufficiēt̄. Et ponunt̄ tria p ordinē. Prīmū ē p̄dicte dubiet̄ p̄posi tio: cū dī. Dibī aut̄ p̄ minimo ē r̄c. i. p̄p̄ h̄ euro. aut ab h̄uano die. i. ab h̄uana opa tio. siue ab hoīe qñ ē i. Die suo. i. i vita p̄se ti qñ tm̄ydet extērōra. j. Regū. xvij. Ho mines videt ea q̄ parēt̄: dē aut ituef̄ cor.

Sc̄dm ē p̄dicte p̄positionis p̄firmatio: cū dī. s̄z neq; meipm iudico. i. iudicare s̄z ficio. ḡ mīlo mīn⁹ alīū. Petrus putabat se bene coḡstere qñ sicet̄ Dat. xxvj. Et si oportuerit me mori tecū: n̄ te negabo. Et tñ decept⁹ fuit. S̄z 20̄ videt̄ qđ dī. j. Lo.

xj. Si nosmetiōs dñjudicarem̄ nō st̄c̄

r̄c. Dicēdū q̄ loquā d̄ iudicio examinatiōnis. hic aut̄ d̄ iudicio diffinitiōis.

Ter tiū ē p̄firmationis declaratio: cū dī. Nihil

ei mībi p̄c̄ s̄z nō in h̄ iustificat̄ s̄z. q̄ d̄

null⁹ ḡuis delicti p̄sciam habeo. s̄z nō pp̄t h̄ iustificat̄ s̄z in oculis dei. q̄r̄ for̄ aliquid

p̄tēm occulti l. b. Prover. ii. Q̄us pot

dicere: mūdī cor meū: pur⁹ sum a p̄tē.

Hora est r̄c.

Pro p̄mo. An p̄tēm sit a volūtate p̄ter intentionē v̄l̄k̄m. Q̄r̄ p̄ter. Dioī.

Nemo opaſ ad malū asp̄cieſ. Itē intētio ē respectu finis ḡ respectu boni. igif.

Ec̄tra. Qđ fit ab agēte p̄ter intentionē ē a ca ū vel a fortuna. S̄z malū culpe nō ē a ca ū su nec a fortuna. igif.

Itē n̄ iudicat̄ h̄o ma lus a facto s̄z ab intentione.

Rūder Bon. in. q̄. sen. di. xxvij. De malo ē loq̄ dupl̄r.

Aut d̄ eo qđ est malū: aut d̄ malo s̄to r̄o ne mali.

P̄mo mō 2tingit malū intēderet tāq; finē s̄c̄ intēduc aliq; finalē luxuriari.

et tāq; id qđ et ad finē. s̄c̄ intēdit facere fur tū vt inde vivat voluptuose.

Si vero intētio cōpareſ ad malū sub rōne mali p̄t̄ ec̄ dupl̄r.

Aut intēderet h̄ facere tāq; malū sim pl̄citer et malū s̄bi. et mō nullus intēdit

malum q̄r̄ nihil appetit̄ avolūtate nisi s̄d rōne boni simpl̄r. aut boni s̄bi.

Aut intēdit h̄ facere tāq; malū simpl̄r. verūt̄ tāq;

bonū s̄bi. et sic aliq; 2tingit fieri p̄ intētio nēt̄z nō ab oīb⁹ s̄z a malicioſis q̄b⁹ p̄ter

corruptionē palati interioris mala sapiūt vt bona. Hec Bon. Pro fundamento.

Intētio volūtaz ferſi bonū v̄y v̄l̄appa res.

Uñ dī Arist. iiij. Eth. Intētio volūtaz ē respectu boni: s̄z p̄uis p̄t̄ desiderata delectatiōne 2tingit deceptio.

Et q̄r̄ delectatio mītos alliat iō freq̄ns ē deceptio.

p̄t̄era bene dicit Quidius de arte. Ba gnū opus est mores compōsiſſe suos.

Ad hoc quippe maxime facit intētio. S̄z

questio ē An peccatū r̄c. Dicri. Qđcūq;

dices nulla certe excusatio sed magis agi

grauatio si quis opus peccati facit propt̄

suam voluptatem. Uñ Apoē. xvij. Quaſ

tum se glorificauit et in delictis fuit tāq; da

teilli tormentūt̄ lucum. Audite o superbi et voluptuosi r̄c. Multum certe cauen dum est a delectationibus carnis querat̄

sopiuſt̄. Figura. Judicii. j. iiij.

Feria. II. post dominicā. III.

De Sisara q̄ postq̄ lachrymā sibi appositū a iahel obdormivit. et tūc iahel infixit clavum p̄ tempora capitis et ter se affixit: et sic occidit. Sisara interptat exclusio gaudij et siq̄t eum q̄ prauas delectatiōes q̄ris p̄pter q̄s excludit a vero gaudio. Iahel uertitatem ascēdēs: et siq̄t diabolū q̄ nimis voluit ascēdere: et p̄p̄nūt lāc delectatiōis carnalis et mūdane p̄ quā hō sōp̄is et occidit. Ideo bñ d̄ Ps. Filiū hominū vsc̄ q̄ grāui corde tē.

Pro scđo. Supra de prima causa tē. Hunc de scđa q̄ est nře liberationis necessitas. Ubi sunt tria p̄siderāda.

Secundū necessitatis qualitas.

Tertiū opinōnis diversitas

Drumq̄t iḡt est necessitatis qualitas. quia sicut declarat Tho. in. t̄j. parte. q. j. Non erat simp̄lē et absolute necessariū deū icar nō p̄ nřa liberatione. sed d̄i p̄t necessariū ad id cōuenientē facienda. Aug. xij de trini Ostendam nō aliū modū possiblē deo defūsic ciuitus p̄t̄i oia equaliter subiaceant: sed sanande miserie nře puenientiorē alii modū nō fuisse. **S**ecundū est opinōnis diversitatē. q̄r̄ vic̄z dicunt qdā q̄ si hō nō peccasset /z fili⁹ dei carnē mortalem nō assūp̄sset: m̄ assūp̄sſz car̄sem. Tū ppter vniuersi p̄fectionē q̄est in hoc vic̄z p̄ ultima creaturārū vic̄z natura hūana cōiungit p̄mo p̄ncipio. Tū ppter na ture humāne capacitatē que nō fuisse minor secluso p̄t̄o q̄ post p̄ctm. Est aut̄ cōp̄t̄ p̄x talis vniōis. **T**um ppter nature hūane dignitatē que nō est p̄ p̄ctm augmēta ta. Maxima aut̄ dignitas ei⁹ est in illa as sumptōe. Dicunt ḡ q̄ si hō nō peccasset nō: homin⁹ dei fili⁹ incarnat⁹ fuisse et ve nisset nō vt redēptor: sed vt glorificator.

Elij aut̄ dicunt oppositū q̄ si hō nō peccasset/ nūq̄ dei fili⁹ incarnat⁹ fuisse. Nec valer qd̄ dictū est de vniuersi p̄fectionē. q̄a deus nō includit intra p̄fectionē vniuersi. **V**n̄ d̄ Aристo. xj. metaph. q̄ de⁹ sup̄ oēs vniuersi ordinē pōnēdus est. Ultraq̄s op̄nio est p̄babil. Prima est Scot. Secunda Thome. **T**ertiū est recognitōis securitas. q̄r̄ vic̄z secūp̄ est reconoscere veritatē eo modo q̄ facta est vic̄z q̄ dei fili⁹ incarnat⁹ est et nat⁹ vt boiem p̄ditum redi

meret. nec cura nobis esse debet inuestigare que fieri posuissent si hō nō peccasset: cu deus sup̄ hoc nūbil revelauerit: qd̄ tñ me re cōtingēter est in voluntate sua. Agam ergo grās deo q̄ tābenigne succurrere yohā lat̄ homi pdito. Dicit nāch Aug. lib. de p̄bis t̄si. Glenit fili⁹ hois qrere et salutis facere qd̄ pierat. Si hō nō peccasset/fili⁹ dōt nō venisset. Et idem sup̄ Joan. Nulla fit causa chōd̄ veniendi nisi p̄tōres saluos facere. Tolle morbos: tolle vulnera: et nulla est cā medicine. Et Pau. j. Lm. j. Ch̄is iesus venit in hunc mūdū p̄tōres saluos facere. Ista nob̄ debet ec̄ cordi im̄p̄sa. O profunditas diuine bonitatis. Lecit dimis in captiuitate īfernī: et de⁹ vt nos liberaret misit nō angelū: nō archāgelū: sed vni geritū filium suū. O mysteriū dulcissimū et opus amorissimum Joā. ij. Sic deus dilexit mūdū vt si suū vni. daret: vt oēs q̄ cre. in eū nō pere. sed habeat vi. et. O d̄ Greg. p̄siderāda cū admiratiōe decā tabat. O inextimabil d̄ilectio charitatis: vt seruū rediūeres filiū tradidisti. O q̄ntū ex hoc bñficio debem⁹ laudare deum et ei ḡfas agere. Nā et bruta aialia suos recognoscunt binactores. Legit in historiā bierosolymitana q̄ cū extra mare eēt exercitus ch̄istan⁹ miles qd̄cūm leonez a casu ligatū a serpente morte leonē liberavit. Leo inquā nos ingratis seruituti militē se mācipavit. Ibat em̄ accipe p̄edas q̄ nemora militi deferens. Quid vitra: **M**ilitē ad p̄pria redeunte et nauem intrante: leonē dīmittere volentes: leo mare ingredit et magistrū vsež ad nauem sequit̄ et ibi aliquid detinet. sed rādē deficitib⁹ victualib⁹: leo ī marz. p̄cūt. Ue igitur nobis rōnālib⁹ si ingrati nostro liberatoz fuerim⁹. Et vere sicut d̄ Aug. li. confit. Uere felix eff̄z q̄ posset diuine laudi semp̄ insisterē. Et col. j. **G**ras agentes dēo tē. qui trāstulit nos in regnum dilectōis sue.

Pro tertio articulo. Audist̄ tē. **L**ōsiderate itaq̄z qm̄ ch̄is tali lege nos redēmit vt ei fideliter serutamus. Si ergo volumus tante redēptionis esse participes seruēmus hanc legēm. Nam sicut dicit. L. de legib⁹. I. leges. Leges ab omib⁹ bus sūt obseruāde. Et extra de constitut⁹

aduentus Bermio. Fo. XIX.

tonibz. c. Canonum. Canonū statuta ab xiiij. q. v. Si dñs de interro gat cor m̄ in omnibz custodian. Nam siq̄s soluerit p̄/ cum p̄ cluitate que tributaria erat t̄ seruua tali lege q̄ oēs q̄ sibi voluerint adh̄ere re libertate v̄tēt̄/ qui vero noluerit in servitute manebit. Quid valer solutio precū his q̄ sibi adherere nolent. Quid ap̄dese ser nobis ch̄m̄ venisse in carnē n̄l̄vient̄ in mentē t̄ ei adhereant̄. Nā ut dicit paulus. j. Lo. vj. Empti estis p̄cō mag. glo. t̄ por. dñi in cor. v̄to. Et tūc secure dices. Dñb̄ p̄ minimo ē r̄c.

Feria. iij. post. iij. dñicā aduent⁹.

Hora est iam r̄c. Qui aut me iudicat dñs ē. j. Lo. iij. Hora ē v̄r̄ a sōno sur gamus. t̄ hanc sententiā p̄siderem⁹. Qui me iudicat dñs est. Est aut illud iudicium certissimum qm̄ oia infallibilis videt iustis simū irrevocabilissimum. De p̄mo Heb. iij. Dia nuda t̄ apta ocul̄ ei⁹. De scđo Tob. iij. Dia iudicia tua iusta. De tertio Da/ lach. iij. Ego dominus nō mutor.

Hora est iam nos r̄c.

Pro p̄mo. An p̄ctm voluntat̄ t̄ op̄s sint duo v̄t̄yū. Q̄ plura. Magis quenit voluntas cū voluntate q̄s cū ope exterio, sed voluntas interior cū alia voluntate interior fac̄ duo p̄ctā. i. gif. Cōtra. Cū q̄s voluntariū op̄nefariū p̄petrat nō sint duoc̄temptus s̄z v̄nus est; neq̄ due aerationes s̄z v̄na. R̄ndet Bonauē. in. ij. dist. pli. q̄s uis sint plura ibi ope culpabilitia tñ q̄ est v̄na r̄o deordinādi: nec v̄nus act⁹ est culpabilis nisi ppter aliud. iō v̄nus est p̄ctm. Cū aut dicit magis quenit voluntas cū voluntate: v̄x est de quenientia ordinis. q̄ nō sic est voluntas a voluntate sic exterior opatio ab interiori voluntate. Pro fundamēto. Certe p̄ctm siue ope impleat siue voluntate tñ totū interimit hoiez. Arrige. Heu dole sup hoc q̄ mentē perdis et om̄i brute scis sensu bestia fact⁹ hō. Et p̄bs. j. politic. Hō per p̄ctm alienus a lege pessimum est animalium. Sed q̄rit. An p̄ctm r̄c. Dic r̄n. Ex q̄ sequit̄ q̄ p̄ctm t̄ si nō compleat ope in ipso tñ voluntat̄ p̄senz̄ consilit̄. Vñ Augus.

xiiij. q. v. Si dñs de interro gat cor m̄ in omnibz voluntates sande in diuino iudicio coraz omnibz patebitur; praeve v̄te p̄cupis̄tē: iū videlicet dia r̄c. Hieron. ad Bellā de fictis amicis. Ante tribunal ch̄ri stabim⁹ ibi patet q̄ q̄sc̄p̄ mēte vixerit. Figū a Zoro. xx. Ioānes vñ libros ap̄tos et terra dedit mortuos suos: t̄ mare dedit mortuos suos. Expone. c. Hiere. q̄. Arguet te malitia tua t̄ icrepabit te auersio tua.

Deo scđo t̄ tertio de scđā Lucia cū festū hac die cadit anno plixoris aduent⁹ vel alia die q̄ occurret r̄c. vi. in lo. s.

Feria. iij. post. iij. dñicā aduent⁹.

Hora est iam r̄c. Habit dñs ip̄e vobis signū Elia vij. Surgēdū est a somno ut cognoscam⁹ tantū mysteriū de q̄ p̄p̄bētatu fuerat. Habit dñs ip̄e vobis lignuz. Signū in qua declaratiū diuine potētie diuine sapientie: diuine clemētie. De p̄mo Damas. in p̄ncipio tertij. Nihil ē mai⁹ q̄ dñi fieri. hoiem. De scđo idē ibidē. Per iū carnationis mysteriū monstrat̄ dei sapientia qm̄ sic inuenit̄ difficillimi decentissimā solutionē. De tertio idē ibidē. Per incarnationis mysteriū monstrat̄ dei bonitas qm̄ nō despexit p̄p̄i plasmatis ifirmitatē.

Hora est iā nos r̄c.

Pro p̄mo. An p̄ctm operis addat super p̄ctm voluntat̄. Q̄ nō Grauitas p̄cti p̄sistit in quantitate contempt⁹. s̄z q̄ voluntas oī. p̄sentit tūc plena est alienio t̄ contempt⁹. Contra. Qui peccat interiori voluntate solū nō peccat nisi in dñi q̄ v̄ro peccat exteriori in ope: peccat frequenter i proximū ut p̄tz i adulterio homicidio r̄c. R̄ndet Bonauē. in. ij. dis. xlj. Si loquuntur de voluntate q̄ non p̄cedit in opus eo q̄ plene nō vult: respectu tal̄ absq̄ dubio malicia op̄is addit̄. cū em̄ p̄sumat p̄ctm i ope tunc est plenus p̄sensus. Si p̄o loquuntur de voluntate plene volente dīcendū q̄ p̄ctm p̄t̄ esse maius alio tripl̄: auctorit̄ maioris contemptus dei; aut rōne maioris delectationis: aut ratione maioris vanificationis. Pr̄io mō opus nihil addit̄